

"द्वादशस्तोत्राणि" - १

श्रीमद्धनुमद्दीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ वंदे वंद्यं सदानंदं
वासुदेवं निरंजनं ॥ इंदिरापतिमाद्यादिवरदेशवरप्रदं ॥ १ ॥ नमामि निखिलाधीशकिरीटाघृष्टपीठवत् ॥
हृत्तमश्शमनेर्काभं श्रीपतेः पादपंकजं ॥ २ ॥ जांबूनदांबरधारं नितंबं चित्यमीशितुः ॥ स्वर्णमंजीरसंवीतमा
रूढं जगदंबया ॥ ३ ॥ उदरं चित्यमीशस्य तनुत्वेऽप्यखिलं भरं ॥ वलित्रयांकितं नित्यमुपगूढं श्रियैकया ॥ ४ ॥
स्मरणीयमुरो विष्णो रींदिरावासमीशितुः ॥ अनंतमंतवदिवभुजयोरंतरंगतं ॥ ५ ॥ शंखचक्रगदापद्मधरा
श्रित्याहरेर्भुजाः ॥ पीनवृत्ताजगद्रक्षाकेवलोद्योगिनो निशं ॥ ६ ॥ संततं चितयेत्कंठं भास्वत्कौस्तुभभासकं ॥
वैकुण्ठस्याखिलावेदाउद्गीर्यतेऽनिशं यतः ॥ ७ ॥ स्मरेत यामिनीनाथसहस्रामितकांतिमतः ॥ भवतापापनोदी
व्यं श्रीपतेर्मुखपंकजं ॥ ८ ॥ पूर्णानन्यसुखोद्भासिमंदस्मितमधीशितुः ॥ गोविंदस्य सदा चित्यं नित्यानंदपद
प्रदं ॥ ९ ॥ स्मरामि भवसंतापहानिदास्युतसागरं ॥ पूर्णानंदस्य रामस्य सानुरागावलोकनं ॥ १० ॥ ध्यायेद
जसमीशस्य पद्मजादिप्रतीक्षितं ॥ भ्रूभंगपारमेष्ठ्यादिपददायिविमुक्तिदं ॥ ११ ॥ संततं चितयेत्तं मंतका
ले विशेषतः ॥ नैवोदापुर्णंतोतं यद्गुणानामजादयः ॥ १२ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविर

द्वादश
॥ १ ॥

चिते द्वादशस्तोत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
सुजनोदधिसंवृद्धिपूर्णचंद्रोगुणार्णवः ॥ अमंदानंदसांद्रोऽनः प्रीयतामिंदिरापतिः ॥ १ ॥ रमाचकोरीविधवे
दुष्टदोषोदवह्वये ॥ सत्पांथजनगेहायनमोनारायणायते ॥ २ ॥ चिदचिद्वेदमखिलं विधायाधाय भुंजते ॥ अ
व्याकृतगृहस्थाय रमाप्रणयिने नमः ॥ ३ ॥ अमंदगुणसारोपिमंदहासेन वीक्षितः ॥ नित्यमिंदिरयानंदसांद्रो
योनौ मितं हरिं ॥ ४ ॥ वशीवशेन कस्यापि योऽजितो विजिताखिलः ॥ सर्वकर्तानक्रियते तं नमामि रमापतिं
॥ ५ ॥ अगुणाय गुणोद्रेकस्वरूपायादिकारिणे ॥ विदारितारिसंधाय वासुदेवाय ते नमः ॥ ६ ॥ आदिदेवा
यदेवानां पतये सादितारये ॥ अनाद्यज्ञानपारायनमो वरवरायते ॥ ७ ॥ अजाय जनयित्रेऽस्य विजिताखिल
दानव ॥ अजादिपूज्यपादाय नमस्ते गरुडध्वज ॥ ८ ॥ इंदिरामंदसांद्राग्र्यकटाक्षप्रेक्षितात्मने ॥ अस्मदि
ष्टैककार्याय पूर्णाय हरये नमः ॥ ९ ॥ इति श्रीमद्द्वादशस्तोत्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
कुरु भुंक्ष्व च कर्मनिजं नियतं हरिपादविनम्रधिया सततं ॥ हरिरेव परो हरिरेव गुरुर्हरिरेव जगत्पितृमातृगतिः
॥ १ ॥ न ततोऽस्य परं जगतीव्यतमं परमात्परतः पुरुषोत्तमतः ॥ तदलंबहुलोकविचिंतनया प्रवर्णं कुरुमानस

स्तोत्रं
अ० ३

॥ ७५१ ॥

मीशपदे ॥२॥ यततोपिहरेःपदसंस्मरणेसकलं ह्यधमाशुलयंत्रजति ॥ स्मरतस्तुविमुक्तिपदं परमं स्फुटमेष्य
तितत्किमपाक्रियते ॥३॥ शृणुतामलसत्यवचः परमं शपथेरितमुच्छ्रितबाहुयुगं ॥ नहरेः परमोनहरेः सदृशः
परमः स तु सर्वचिदात्मगणात् ॥४॥ यदिनामपरोन भवेत्सहरिः कथमस्यवशेजगदेतदभूत् ॥ यदिनामनत
स्यवशेसकलंकथमेवतुनित्यसुखं न भवेत् ॥ ५ ॥ नचकर्मविमामलकालगुणप्रभृतीशमचित्तनुतद्धियतः ॥
चिदचित्तनुसर्वमसौतुहरिर्यमयेदितिवैदिकमस्तिवचः ॥६॥ व्यवहारभिदापिगुरोर्जगतांनतुचित्तगतासहि
चोद्यपरं ॥ बहवः पुरुषाः पुरुषप्रवरोहरिरित्यवदत्स्वयमेवहरिः ॥७॥ चतुराननपूर्वविमुक्तगणाहरिमेत्यतुपू
र्ववदेवसदा ॥ नियतोच्चविनीचतयैवनिजांस्थितिमापुरितस्मपरंवचनं ॥८॥ आनंदतीर्थसन्नाम्नापूर्णप्रज्ञा
भिधायुजा ॥ कृतंहर्यष्टकंभक्त्यापठतःप्रीयतेहरिः ॥ ९ ॥ इतिश्रीमद्वादशस्तोत्रेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
निजपूर्णसुखामितबोधतनुः परशक्तिरनंतगुणः परमः ॥ अजरामरणः सकलार्तिहरः कमलापतिरीज्यतमोव
तुनः ॥१॥ यदसुप्तिगतोपिहरिः सुखवान्सुखरूपिणमाहुरतोनिगमाः ॥ स्वमतिप्रभवंजगदस्ययतः परबोधतनुं
चततः स्वपतिं ॥२॥ बहुचित्रजगद्बहुधाकरणात्परशक्तिरनंतगुणः परमः ॥ सुखरूपमनुष्यपदं परमं स्मरत

द्वादश
॥ २ ॥

स्तुभविष्यतितत्सततं ॥३॥ स्मरणेहिपरेशितुरस्यविभोर्मलिनानिमनांसिकुतःकरणं ॥ विमलं हि पदं परमं स्मर
तंतरुणार्कसवर्णमजस्यहरेः ॥४॥ विमलैः श्रुतिशाणनिशाततमैः सुमनोसिभिराशुनिहत्यदृढं ॥ बलिनं नि
जवैरिणमात्मतमोभिदमीशमनंतमुपास्वहरिं ॥५॥ सहिविश्वसृजोविभुशंभुपुरंदरसूर्यमुखानपरानपरान् ॥
सृजतीज्यतमोवतिहंतिनिजंपदमापयतिप्रणतान्सुधिया ॥६॥ परमोपिरमेशितुरस्यसमोनहिकश्चिदभून्न
भविष्यतिच ॥ क्वचिदद्यतनोपिनपूर्णसदागणितेज्यगुणानुभवैकतनोः ॥ ७ ॥ इतिदेववरस्यहरेः स्तव
नंकृतवान्मुनिरुत्तममादरतः ॥ सुखतीर्थपदाभिहितः पठतस्तदिदं भवतिश्रुवमुच्चसुखं ॥ ८ ॥ इतिद्वादश
स्तोत्रेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥
वासुदेवापरिमेयसुधामन्शुद्धसदोदितसुंदरीकांत ॥ धराधरधारणवेधुरधर्तस्सौधृतिदीधितिवेधुविधात
॥ १ ॥ अधिकबंधंरंधयबोधाच्छिधिपिधानंबंधुरमद्धा ॥ केशवकेशवशासकवंदेपाशधरार्चितशूरवरेण
॥२॥ नारायणामलकारणवंदेकारणकारणपूर्णवरेण्य ॥ माधवमाधवसाधकवंदेबाधकबोधकशुद्धसमाधे
॥३॥ गोविंदगोविंदपुरंदरवंदेस्कंदसुनंदनवंदितपाद ॥ विष्णोसृजिष्णोऽग्रसिष्णोविवंदेऽकृष्णसदुष्णवधि

स्तोत्रं
अ० ५

॥७५२॥

ष्णोसुधृष्णो ॥४॥ मधुसूदनदानवसादनवंदेदैवतमोदितवेदितपाद ॥ त्रिविक्रमनिष्क्रमविक्रमवंदेसुक्रमसंक्रम
हुंकृतवक्र ॥५॥ वामनवामनभामनवंदेसामनसीमनशामनसानो ॥ श्रीधरश्रीधरशंघरवंदेभूधरवार्धरकं
धरधारिन् ॥६॥ हृषीकेशसुकेशपरेशविवंदेशरणेशकलेशवलेशसुखेश ॥ पद्मनाभशुभोद्भववंदेसंभृतलोक
भराभरभूरे ॥७॥ दामोदरदूरतरांतरवंदेदारितपारगपारपरस्मात् ॥ ८ ॥ आनंदतीर्थमुनींद्रकृताहरिगी
तिरियं परमादरतः ॥ परलोकविलोकनसूर्यनिभाहरिभक्तिविवर्धनशौंडतमा ॥९॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥५॥
मस्त्यकरूपलयोदविहारिन्वेदविनेतृचतुर्मुखबंध ॥ कूर्मस्वरूपकमंदरधारिन्लोकविधारकदेववरेण्य ॥१॥
सूकररूपकदानवशत्रोभूमिविधारकयज्ञवरांग ॥ देवनृसिंहहिरण्यकशत्रोसर्वभयांतकदैवतबंधो ॥२॥ वा
मनवामनमाणववेषदैत्यवरांतककारणरूप ॥ रामभृगूद्रहसूर्जितदीप्तेशत्रकुलांतकशंभुवरेण्य ॥३॥ राघव
राघवराक्षसशत्रोमारुतिवल्लभजानकीकांत ॥ देवकिनंदनसुंदररूपरुक्मिणीवल्लभपांडवबंधो ॥४॥ देव
किनंदननंदकुमारवंदावनांचनगोकुलचंद्र ॥ कंदफलाशनसुंदररूपनंदितगोकुलवंदितपाद ॥ ५ ॥ इंद्रसु
तावकनंदकहस्तचंदनचर्चितसुंदरीनाथ ॥ इंंदीवरोदरदलनयनमंदरधारिन्गोविंदवंदे ॥६॥ चंद्रशतान

द्वादश
॥ ३ ॥

नकुंदसुहासनंदितदैवतानंदसुपूर्ण ॥ दैत्यविमोहकनित्यसुखादेदेवसुबोधकबुद्धस्वरूप ॥ ७ ॥ दुष्टकुलांत
ककल्किस्वरूपधर्मविवर्धनमूलयुगादे ॥ नारायणामलकारणमूर्तेपूर्णगुणार्णवनित्यविवोध ॥८॥ आनंद
तीर्थमुनींद्रकृताहरिगाथापापहराशुभानित्यसुखार्था ॥ ९ ॥ इतिश्रीमद्वादशस्तोत्रेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
विश्वस्थितिप्रलयसर्गमहाविभूतिवृत्तिप्रकाशनियमावृतिबंधमोक्षाः ॥ यस्याअपांगलवमात्रतर्जितासा
श्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ १ ॥ ब्रह्मेशशक्रविधर्मशशांकपूर्वगीर्वाणसंततिरियंयदपांगलेशं ॥
आश्रित्यविश्वविजयंविसृजत्यर्चित्याश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ २ ॥ धर्मार्थकामसुमतिप्रचयाद्य
शेषसन्मंगलंविदधतेयदपांगलेशं ॥ आश्रित्यतत्प्रणतसत्प्रणताअपीड्यश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि
॥ ३ ॥ षड्वर्गनिग्रहनिरस्तसमस्तदोषाध्यायंतिविष्णुमृषयोयदपांगलेशं ॥ आश्रित्ययानपिसमेत्यनयाति
दुःखंश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ ४ ॥ शेषाहिवैरिशिवशक्रमनुप्रधानचित्रोरुर्कर्मरचनंयदपांगले
शं ॥ आश्रित्यविश्वमखिलंविदधातिधाताश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥५॥ शक्रोग्रदीधितिहिमा
करसूर्यसूनुपूर्वनिहत्यनिखिलंयदपांगलेशं ॥ आश्रित्यनृत्यतिशिवःप्रकटोरुशक्तिःश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजि

स्तोत्रं
अ० ७

॥७५३॥

तनमामि ॥६॥ तत्पादपंकजमहासनतामवापशर्वादिवंधचरणोदपांगलेशं ॥ आश्रित्यनागपतिरन्यसु
रैर्दुरापांश्रिर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥७॥ नागारिरुग्रबलपौरुषआपविष्णोर्वाहत्वमुत्तमजवोयदपां
गलेशं ॥ आश्रित्यशक्रमुखदेवगणैरचित्यंश्रिर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥८॥ आनंदतीर्थमुनिसन्सु
खपंकजोत्थंसाक्षाद्रमाहरिमनःप्रियमुत्तमार्थं ॥ भक्त्यापठत्यजितमात्मनिसन्निधाययःस्तोत्रमेतदभियाति
तयोरभीष्टं ॥९॥ इतिश्रीमद्वादशस्तोत्रेसप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥ ॥
वंदिताशेषबंधोरुवृंदारकंचंदनाचर्चितोदारपीनांसकं ॥ इंदिराचंचलापांगनीराजितंमंदरोद्धारिवृत्तोद्भुजा
भोगिनं ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥१॥ सृष्टिसंहारलीलाविलासाततंपुष्टपाङ्गुण्यसद्भि
प्रहोलासिनं ॥ दुष्टनिःशेषसंहारकर्मोद्यतंहृष्टपुष्टानुशिष्टप्रजासंश्रयं ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंड
मंडनं ॥२॥ उन्नतप्रार्थिताशेषसंसाधकंसन्नतालौकिकानंददश्रीपदं ॥ भिन्नकर्माशयप्राणिसंप्रेरकंतन्नकिंने
तिविद्वत्सुमीमांसितं ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥३॥ विप्रमुख्यैःसदावेदवादोन्मुखैःसु
प्रतापैःक्षितीशेश्वरैश्चार्चितं ॥ अप्रतर्क्योरुसंविदुणनिर्मलंसुप्रकाशाजरानंदरूपंपरं ॥ प्रीणयामोवासुदे

द्वादश
॥ ४॥

वंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥४॥ अत्ययोयस्यकेनापिनकापिहिप्रत्ययोयद्गुणेषूत्तमानांपरः ॥ सत्यसंकल्पए
कोवरेण्योवशीमत्यनूनैःसदावेदवादोदितः ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥५॥ पश्यतांदुः
खसंताननिर्मूलनंदृश्यतांदृश्यतामित्यजेशार्चितं ॥ नश्यतांदूरगंसर्वदाप्यात्मगंवश्यतांस्वेच्छयासज्जनेष्वा
गतं ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥६॥ अग्रजंयःससर्जाजमय्याकृतिविग्रहोयस्यसर्वेगुणा
एवहि ॥ उग्रआद्योपियस्यात्मजाय्यात्मजःसद्गृहीतःसदायःपरंदैवतं ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंड
मंडनं ॥७॥ अच्युतोयोगुणैर्नित्यमेवाखिलैःप्रच्युतोशेषदोषैःसदापूर्तितः ॥ उच्यतेसर्ववेदोरुवादैरजः
स्वर्चितोब्रह्मरुद्रैर्द्रव्यैःसदा ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥८॥ धार्यतेयेनविश्वंसदाजादिकं
वार्यतेशेषदुःखंनिजध्यायिनां ॥ पार्यतेसर्वमन्यैर्नयत्पार्यतेकार्यतेचाखिलंसर्वभूतैःसदा ॥ प्रीणयामोवा
सुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥९॥ सर्वपापानियत्संस्मृतेःसंक्षयंसर्वदायांतिभक्त्याविशुद्धात्मनां ॥ शर्वगु
र्वादिगीर्वाणसंस्थानदःकुर्वतेकर्मयत्प्रीतयेसज्जनाः ॥ प्रीणयामोवासुदेवंदेवतामंडलाखंडमंडनं ॥१०॥ अ
क्षयंकर्मयस्मिन्परेस्वर्पितंप्रक्षयंयांतिदुःखानियन्नामतः ॥ अक्षरोयोऽजरःसर्वदैवामृतःकुक्षिगंयस्यविश्वंस

स्तोत्रं
अ० ८

॥७५४॥